

Flaggstríðið heldur fram

MIKUDAGIN VÓRÐU FLAGGDAGSRØÐUR HILDNAR KRING
LANDIÐ. LANDSTÝRISKVINNA SEGÐI, AT FLAGGSTRÍÐIÐ ER
IKKI AV, OG RITHØVUNDUR SPYR, HVØRJUM VIT FLAGGA FYRI

FLAGGDAGUR

Eyðun Klakstein
eydun@socialurin.fo

Nógva staðni kring landið savnaðust fólk til flaggdagshald mikudagin. Røður vórðu hildnar, sangir sungnir og tónleikur spældur.

Í Vágum helt lögtingskvinnan Eyðgunn Samuelsen, sum er ættað úr Sørvági, røðuna hesaferð. Hon segði millum annað hetta um Merkið:

– Mín vón er, at vit øll somul lata okkum kveikja av Merkinum til at standa saman og verja tey virðir og rættindi, sum okkara samfelag byggir á, segði Eyðgunn Samuelsen í røðuni í Vágum.

Í Hvalvík helt landsstýriskvinnan Annika Olsen røðuna, og hon tosaðu um flaggið og ítróttarfólk:

– Stríðið fyri Merkinum er ikki av. Her heima kunnu okkara ítróttarfólk bera Merkið og skótar kring landið bera Merkið til slíkar hátíðarløtur sum hesar. Men úti í heimi mugu okkara fremstu ítróttarfólk bera tjóðarmerkið hjá aðrari tjóð. Hetta sker ein í hjartað, og vit mugu halda áfram at stríðast fyri rættindinum hjá okkara Merki.

Hvørjum flagga vit fyri?

Karin Kjølbro hevði leitað aftur til Klaksvíkar at halda flaggdagsrøðu, og hon segði millum annað:

– Flaggsøga okkara er spennandi lestur, og vísir, at tey, ið stóðugt og

áhaldandi stríðast fyri eini sök, sigra umsiðir. Eisini er áhugavert, at tað ikki vóru teir fólkavaldu, ið gingu á odda. Í flaggstríðnum er mangt, ið bendir á, at fólkíð var minst bátslongd frammanfyri politikkararnar, segði hon.

Í Havn helt rithøvundin Carl Johan Jensen røðu, sum hann segði ikki var flaggdagsrøðu, og hann segði millum annað soleiðis:

– Hvørjum skal Merkið flagga fyri, tá politikkararnir hóra saman av fáfongdini einsamallari í sínum endaleysa klandri um, hvør ið eigur heiðurin av tí, sum eingin teirra hevur avrikað.

KLUMMAN

Inna
Törnroos

Hátt virda útbúgving

Eg havi útbúgving – frá einum útlenskum universiteti!

Og ongastaðni er hon so nógv verd sum í Føroyum!

Tað legði eg til merkis, tá ið eg kom heim at arbeiða fyri nøkrum árum síðani. At hava eina útbúgving í Føroyum letur nógv fleiri dyr upp, enn hon ger her í Stockholm, her nógv – ja, næstan tey flestu – hava eina universitetsútbúgving.

Eg haldi, at tað er sunt og gott, at ein útbúgving er nógv virð. Men samstundis kann eg ikki lata vera við at hugsa um, at tað kanska eru undirlutakenslur móttvegis teimum, sum hava verið uttanlanda og lisið, ið liggja aftan fyri hesa virðing í Føroyum.

Tí eitt skulu tit, sum »bara« hava gingið í fólkaskúla ella á student vita: Vit, sum hava nomið okkum útbúgving á universiteti, duga ikki at arbeiða fyrr enn vit sita á reyvini og arbeiða. Universitetið lærir okkum eina rúgvu av teori, men sera sjáldan er høvið at praktisera tað, vit hava lært okkum. Tað gera vit, tá vit koma út í arbeiðslívið í Føroyum ella uttanlands.

Eg minnst einaferð, eg hevði skrivað eina grein í Sosialinum, og ein kvinna ringði í øðini og skeldaði meg fyri at hava lagt henni orð í munin. Eg bað sjálvandi um orsakað, men hon helt áfram at geysa um, hvussu vánalig og óútbúgvin blaðfólk á Sosialinum vóru. Eg bleiv eitt sindur ørg og segði, at eg hevði yvir 10 ára royndir og eina útbúgving sum blaðkvinna! Tá tagnaði hon við eitt og bað næstan um fyrigeving fyri, at hon hevði ringt!

Eg minnst hesa samrøðu væl, tí eg bleiv so illa við av hennara reaktión. Sjálvandi kunnu vit við útbúgving eisini gera feil – meir enn so!

Við hesum vil eg sjálvandi ikki siga, at man ikki skal lesa og fáa sær eina útbúgving, men eg veit bara, at eg bleiv ikki blaðkvinna við at ganga trý ár á universitetinum – tað bleiv eg, tá eg kom út í arbeiðslívið og gjørdi eina rúgvu av feilum, sum royndir starvsfelagar rættaðu uppá og sum vónandi eru blivnir færri.

So segði
hon...

*Tað er týðningarmikið at fólk vita, at tað eru
aðrir seksualitetir enn heteroseksualitetur.*

Sonja Jógvansdóttir, nevndarlimur
í felagsskapinum LGBT

